

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.133/2024/4.

A felperes:

Felperes1 (Cím2)

A felperes képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd

(cím3)

Az alperes:

Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője:

dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd

(cím5)

A per tárgya:

személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Veszprémi Törvényszék 5.P.20.192/2024/9/I.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes 10., alperes, 11.

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a 400.000 (Négyszázezer) forint sérelemdíj után 2020. július 4. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

Ezt meghaladóan az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit helyben hagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az állam javára 80.000 (nyolcvanezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket, továbbá 15 napon belül a felperesnek 38.100 (harmincnyolcezer-egyszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Tájékoztatja az alperest, hogy az államnak járó eljárási és fellebbezési illetéket az ítélet jogerőre emelkedésétől (jelen ítélet keltétől) számított 60 napon belül az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetni. Az eljárási illeték megfizetése során az elsőfokú bíróság megnevezését, ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adószámát, a fellebbezési illeték megfizetése során jelen bíróság megnevezését, ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adószámát közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes 2020 és 2022 között a Párt1 elnöke volt.

[2] 2020. február első napjaiban a közösségi hálózaton egy 2020. február 1-én Város1ban, a Labdarúgóklub1 stadionjában, a Labdarúgóklub1 - Labdarúgóklub2 városi rangadóján készült képet posztolt. A képen három fiatal egy, a felperes nevét is tartalmazó magyar zászlót tartott a kezében

[3] Az alperes által üzemeltetett www.hirportal1.hu internetes oldalon 2020. július 3. napján „Saját aktivistáival játszatta el politikus1, hogy mennyire szeretik a fiatalok” címmel cikk jelent meg, mely szerint a felperes olyan képet posztolt arról, mennyire szeretik őt a magyarok, amelyen egy párt2os politikus is szerepelt.

[4] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette jóhírnévhez való jogát azzal, hogy a hirportal1.hu portálon 2020. július 3. napján megjelent „Saját aktivistáival játszatta el politikus1, hogy mennyire szeretik a fiatalok” című cikkében valótlanul azt állította,

[5] hogy a felperes egy olyan képet posztolt arról, hogy mennyire szeretik őt a magyarok, amelyen egy párt2os politikus is szerepel. Kérte továbbá az alperes kötelezését 400.000 Ft sérelemdíj és 2020. július 4. napjától a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamata megfizetésére.

[6] Előadta, hogy a 2020. február 1-jén a Labdarúgóklub1 stadionjában készült fényképen szereplő fiatalokat nem ismeri, ők nem a Párt1 politikusai, ezért a cikk valótlanul állította, hogy a képen egy párt2os politikus szerepel. Álláspontja szerint ezzel a közléssel a cikk azt sugallta, becsapta a közösségi médiában az őt követőket. Arra is hivatkozott, hogy a valótlan tényállítás széles körben ismertté vált.

[7] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

[8] Elismerte, hogy a sérelmezett tényállítás valóságát nem tudja bizonyítani, azt azonban vitatta, hogy a tényállítás sértené a felperes személyiségi jogát.

[9] E körben egyrészt arra hivatkozott, hogy a felperes közszereplő, ezért a bírálatokkal szemben nagyobb tűrési kötelezettsége van, másrészt arra, hogy a sérelmezett kijelentések nem csorbították a felperes társadalmi megítélését. Állította, hogy a közügyek demokratikus vitája során a polgárok összefüggéseikben értelmezik a történéseiket, így a cikket is megfelelően tudták értelmezni.

[10] A sérelemdíj iránti igényt arra hivatkozva ítélte alaptalannak, hogy a felperes nem igazolt nemvagyoni hátrányt.

[11] A követelt összeget egyébként eltúlzottnak tartotta, előadva, ilyen összeget a bíróságok köztudomású tényekre hivatkozva sem állapítanak meg, még az alperesi hírportálnál olvasottabb, országos portálokkal szemben sem.

[12] Az elsőfokú bíróság az ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez való személyiségi jogát azzal, hogy a www.hirportal1.hu internetes portálon 2020. július 3. napján megjelent „Saját aktivistáival játszatta el politikus1, hogy mennyire szeretik a fiatalok” című cikkében valótlanul állította a felperesről azt, hogy egy olyan képet posztolt arról, hogy mennyire szeretik őt a magyarok, amelyen egy párt2os politikus is szerepelt.

[13] Kötelezte az alperest, fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 400.000 Ft sérelemdíjat, 76.200 Ft perköltséget, az államnak 60.000 Ft feljegyzett illetéket. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[14] A Ptk. 2:42. § (1), (2) bekezdései, a 2:43. § d) pontja, valamint a 2:45. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság a döntés indokolásában kifejtette, hogy a jóhírnévhez fűződő jog megsértése akkor áll fenn, ha valaki valamilyen személyt érintő közlést tesz, amely tényállítást fejez ki, amennyiben az objektíve valótlan és egyáltalán alkalmas az érintett értékelésének hátrányos befolyásolására. A hírnév tehát a személy értékeléséhez alapul szolgáló tényállítások valóságára vonatkozik és a személy közösség általi értékelését befolyásoló valótlan tényállítás, adatközlés jelenti annak sérelmét.

[15] A jóhírnév megsértése a felróhatóságra, jó- vagy rosszhiszeműségekre tekintet nélkül megállapítható. A személyre vonatkozó, objektíve valótlan tényállítást kifejező közlés csak akkor minősül jogsértésnek, ha a közmegítélés szerint a tényállítás alkalmas arra, hogy a sértett társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja. Az elbírálás szempontja tehát nem a sértett érzékenysége, hanem a közfelfogás. Ugyanakkor a hírnévrontás megvalósulásához nincs szükség arra, hogy a hátrányos eredmény, a társadalmi megítélés negatív változása ténylegesen bekövetkezzék, elég, ha arra objektíve alkalmas a hírnévrontó valótlan közlés.

[16] Lényegesnek minősítette az elsőfokú bíróság, hogy e személyiségi jogsértés megállapításához elegendő annak bizonyítása, hogy a másik fél magatartása a jog által védett személyiségi érdekkörbe történő behatolást jelent. Ennek beigazolódása esetén, a másik félnek kell a tényállítása valóságát bizonyítania, illetve a valamely jogsértés megvalósulása szempontjából kifogásolt közléseket nem szövegből kiragadva, hanem környezetükben kell értelmezni.

[17] Megjegyezte az elsőfokú bíróság, hogy a felek részéről nem volt vitatott az, hogy a kereset tárgyát képező közlés a közügyek szabad vitatásával áll összefüggésben, hogy a felperes pozíciójából adódóan közszereplőnek minősül, illetve, hogy a peresített közlésrészlet tényállítást tartalmaz, ezért e körben a bíróságnak nem kellett további bizonyítást lefolytatnia [Pp. 266. § (1) bekezdés].

[18] Hangsúlyozta az elsőfokú bíróság, hogy a közügyeket érintő véleménynyilvánítás szabadsága a valónak bizonyult tények tekintetében korlátlan, míg a hamis tény állításával vagy híresztelésével szemben már csak akkor véd, ha a híresztelő nem tudott a hamisságról és a foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el [13/2014. (IV. 18.) AB határozat 41. pont].

[19] A véleménynyilvánítás szabadsága tehát nem terjed ki a személyiségi jogsértésre alkalmas valótlan tények közlésére akkor, ha a nyilatkozó személy kifejezetten tudatában van a közlés valótlanságának (tudatos hamis közlés), vagy foglalkozása, hivatása, egyéb tevékenysége gyakorlásának szabályai szerint elvárható lett volna tőle a tények valóságtartalmának vizsgálata, de a véleménynyilvánítási alapjog felelős gyakorlásából adódó gondosságot elmulasztotta. A véleménynyilvánítás szabadsága csak a bírálat, jellemzés, nézet és kritika szabadságát foglalja magában, ugyanakkor az alkotmányos védelem nem terjed ki a tények meghamisítására [BDT.2011.2592, 36/1994. (VI. 24.) AB határozat]. Valótlan és hátrányos megítélés kiváltására alkalmas tényállítás esetén ezért a közszereplő ugyanolyan feltételekkel jogosult személyiségi jogvédelemre, mint bármely más személy (BDT.2005.1278 sz. eseti döntés).

[20] Mivel az alperes úgy nyilatkozott, hogy az általa állított tény valóságát nem tudja bizonyítani, a bíróság megállapította, hogy a cikk a kereset szerinti valótlan tényállítást tartalmazott.

[21] A közszereplő fokozottabb tűrési kötelezettsége a valótlan tényekre és az ezekkel kapcsolatos negatív értékítéletekre nem terjed ki, a kifogásolt valótlan állítás pedig alkalmas arra, hogy a felperes személyét kedvezőtlenül állítsa be, társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja, ezért a bíróság a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének a) pontja alapján megállapította, hogy az alperes a valótlan tartalmú, a felperesre nézve sértő tényállítással megsértette a felperes jóhírnévhez való jogát. Alkalmas ugyanis a felperes politikai szerepvállalásához kapcsolódó társadalmi megítélés csorbítására az a valótlan tényállítás, mely szerint a felperes saját párttársát használta fel népszerűségének igazolására.

[22] Az alperes a Ptk. 2:52. § (1) és (2) bekezdéséből következő bizonyítási lehetőségével nem élt és sem a jogsértés eredményeként bekövetkező nemvagyoni hátránynak, sem saját felróhatóságának hiányát (Ptk. 6:519. §) nem igazolta (BH2018.13.).

[23] A sérelemdíj mértékének meghatározása körében kitért az elsőfokú bíróság annak funkcióira, a magánjogi büntetés, a kompenzációs, valamint a megelőző (preventív) funkciókra. Kiemelte a BH.2019.268., BH.2020.235, BDT.2018.3821. sorszámú eseti döntésekre, valamint a Kúria Pfv.IV.20.432/2019/5. számú ítéletére.

[24] Sérelemdíj megítélését az elsőfokú bíróság azért találta indokoltnak, mert a megállapított jogsértés tárgyi súlyát jelentősnek minősítette. Az alperes annak ellenére, hogy a sajtószervet a 2010. évi CIV. törvény értelmében fokozott gondossági kötelezettség terheli, nem tanúsította a tőle elvárható magatartást az információk ellenőrzése körében, ezért a cikk lejárató jellegű lett. Mivel a sérelemdíj nem pusztán a jogsértéssel okozott sérelem orvoslására szolgál, hanem meghatározott esetekben a jogsértés elkövetőjével szemben szankcióként is alkalmazható, a perbeli esetben nyomatékkal kellett figyelembe venni, hogy az alperes kellő körültekintéssel a jogsértést elkerülhette volna, a hírversenben való eredményes részvétel miatt vállalt kockázat következményeit pedig viselnie kell (Kúria Pfv.IV.20.859/2017/5. számú ítélet).

[25] A sérelemdíj összegének megállapításakor az elsőfokú bíróság figyelembe vette, hogy a cikk vitatott kitétele a felperes politikai pályafutásának lejáratását célozta. A közvélemény előtt nyilvánvalóan visszatetszést kelt és az érintett személy politikai hitelességét csökkenti az, ha valaki a vele kapcsolatban álló személy támogató megnyilvánulását úgy használja fel, mintha az tőle független személytől érkezne. A bíróság azt is értékelte, hogy a jogsértés nagy nyilvánosság előtt történt, az online felületen való megjelenés széles tömegekhez juthatott el. Az online hírportál - jellegéből fakadóan - az írott sajtóhoz képest jóval szélesebb körű és ezért az azon megjelent cikket széles körben megismerhetik az olvasók.

[26] Az alapul szolgáló körülmények feltárását követően, a jogsértés és az igényérvényesítés közötti jelentős időmúlásra tekintettel elsősorban a sérelemdíj kompenzáló funkcióját szem előtt tartva, a jogsértés súlyára, annak célzatára, a felróhatóság mértékére, a felperesre és a környezetére gyakorolt köztudomású hatására, a nyilvánosság terjedelmére

tekintettel a bíróság mérlegeléssel 400.000 Ft összegű sérelemdíj megfizetésére kötelezte az alperest. A kereseti kérelemtől eltérően az ítélethozatalkori értékviszonyokhoz képest találta arányosnak a 400.000 Ft-ot, ezért a késedelmi kamat iránti keresetet elutasította.

[27] A perbelihez hasonló tárgyi súlyú személyiségi jogsértés következtében a Kúria a Pfv.IV.20.859/2017/5. számú ítéletében 2014. októberi értékviszonyok mellett 500.000 Ft, a Pfv.IV.20.113/2018/5. számú ítéletében 2016. októberi értékviszonyok mellett 500.000 Ft, a Pécsi Ítéltábla Pf.V.20.058/2021/5. számú ítéletében 2018. áprilisi értékviszonyok mellett 400.000,- Ft, Pf.V.20.069/2021/5. számú ítéletében 2018. áprilisi értékviszonyok mellett 400.000,- Ft, a Fővárosi Ítéltábla Pf.20.800/2021/5. számú ítéletében 2020. februári értékviszonyok mellett 500.000 Ft sérelemdíjat állapított meg. Utalt a Győri Ítéltábla Pf.I.20.192/2021/4. számú, és a Pf.I.20.027/2023/4. számú ítéleteire, melyekben helybenhagyta a perbelihez hasonló jellegű jogsértés kapcsán az elsőfokú bíróságok által 400.000 Ft-ban megítélt sérelemdíjat. Utóbbi ítéletben rögzítésre került, hogy az összeg az ítélet meghozatalalkori értékviszonyoknak megfelel, nem eltűzlött.

[28] Az ítélettel szemben a felperes és az alperes is fellebbezést terjesztett elő.

[29] Az alperes az elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezésében a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján az ítélet részbeni megváltoztatásával elsődlegesen a felperes javára megítélt sérelemdíj mellőzését, másodlagosan annak 100.000 forintra való leszállítását kérte. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjában jelölte meg.

[30] Álláspontja szerint a jogsértésekkel okozott nem vagyoni sérelem a történeti tényállás fényében bagatell, a személyiségi jogi jogsértés megállapításának nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése (Kúria Pfv.IV.21.764/2015.), a jelen esetben sincs indoka a sérelemdíj megállapításának. Hivatkozva a Kúria Pfv.III.20.735/2016/3. számú döntésére rámutatott, hogy a nem vagyoni kártérítés összegét a bíróságnak mindig az adott eset összes körülményének együttes értékelésével kell meghatározni úgy, hogy az okozott és elszenvedett sérelem, hátrány kiegyensúlyozására alkalmas legyen. Értékelni kell az összehasonlításra alkalmas más ügyekben hozott döntéseket is, azonban ez semmiképpen sem jelenthet valamiféle mechanikus, számszerűsíthető összevetésen alapuló vizsgálatot. (Kúria, Pfv.III.22.392/2016/6.) Az összes körülmény mérlegelése mellett a sérelemdíj iránti igény elutasítható, amennyiben a jogsértés tárgyi súlya nem kiemelkedő.

[31] Felperes a jogsértésből eredő köztudomású hátrányokon túl további hátrányok bekövetkeztére nem hivatkozott, ilyen hátrányokat nem bizonyított, így a sérelemdíj mértékét a jogsértésből eredő köztudomású hátrányok alapján kell meghatározni. Az alperes álláspontja szerint az általános élettapasztalatok alapján nem vonható le olyan következtetés, amely szerint a felperes sérelemdíjra lenne jogosult.

[32] Hivatkozott az alperes arra is, hogy a sérelmezett közlés azonos időszakban más médiaplatformokon is megjelent, így figyelembe kell venni, hogy a perbeli közlések az egyidejűleg több médiaplatformon megjelent, híresztelt sajtóanyagok körébe tartoznak, egyéb peradatok hiányában vélelmezni kell, hogy a felperest ért nemvagyoni sérelem azok együttes hatása. A Kúria Pfv.IV.20.475/2022/4. számú ítélete szerint, ha a felperes a perben

ugyanazokat a hátrányokat jelöli meg, mint amelyeket az előző perben a bíróság már értékelt, új tényre, bizonyítékra már nem hivatkozik, úgy az adott esetben alacsonyabb sérelemdíj meghatározását indokolhatja. Álláspontja szerint a közvélemény a felperes vonatkozásában újra megjelenő állításokat már eleve fenntartásokkal kezeli, mely ezáltal a felperesnek okozott hátrányt is degradálja.

[33] Kifejtette azt is az alperes, hogy a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdeke nem csupán a jogsértés megállapításánál, hanem a jogsértés szankcióinak alkalmazásánál is értékelendő körülmény. Utalt a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatra.

[34] A sérelemdíj funkciói kapcsán előadta, hogy elsődleges funkciója a kompenzáció és csak másodsorban a magánjogi büntetés. A prevenciós funkció sem válhat dominánssá a sérelemdíj összegének meghatározása során, a polgári jogi szankció nem veheti át más jogági szankció szerepét. A polgári bíróságnak nincs felhatalmazása arra, hogy a jogsértő magatartását általánosságban moderálja. A sérelemdíj magánjogi büntető jellege csak abban az esetben lehet hangsúlyos, ha a jogot sértő fél kiemelkedő, szándékos sérelmet okoz, ami jelen esetben nem valósult meg.

[35] A nem vagyoni hátrány mértékének meghatározásakor kiemelt jelentősége van annak, hogy a felperes közszereplő, így fokozott mértékben köteles tűrni a személyét érintő kritikus állításokat. Kiemelte a 7/2014. (III. 7.) számú AB határozatot. A 13/2014. (IV. 18.) számú AB határozatból hangsúlyozta, hogy a sajtót a közügyeket érintő véleménynyilvánítás szabadsága a valónak bizonyult tények vonatkozásában korlátlanul, míg a hamis tény állításával vagy híresztelésével szemben már csak akkor védi, ha a híresztelő nem tudott a hamisságról és a foglalkozás által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el. Hivatkozott a közszereplőket érintő állítások fokozott tűrés kötelezettségének határaitól is szóló 3217/2020. (VI.19.) számú AB határozatra is.

[36] A felperes a közszereplők kategóriáján belül a kevésbé védett személyi körbe tartozó politikus. Számolnia kell azzal, hogy nyilatkozatait, cselekményeit mások vitatják, bírálják. Értékelní kell azt a köztudomású tényt is, hogy az elmúlt években a közbeszéd mindennapos témájává vált a politikai szereplők közéleti magatartása. A pártok, politikai szereplők és a közvéleményt formálók gyakran fogalmaznak meg kölcsönösen erőteljes bírálatot. Emiatt a körvélemény lényegében hozzászokott az ilyen állításokhoz, egyéb megnyilvánulásokhoz. Megszokott elemmé vált az is, hogy a közéleti korrupció kölcsönös hivatkozási alap az egyes személyek politikai megítélése tekintetében. A bíróságok következetes gyakorlata szerint az elfogadható bírálat határai a közszereplő politikusok tekintetében szélesebbek az átlagpolgárra vonatkozó határoknál. (EJEB 13909/05.) A politikai újságírók feladata pedig, hogy tájékoztassák és figyelmeztessék a közvéleményt a nemkívánatos társadalmi jelenségekről a megfelelő információ birtokában. (EJEB 33348/96.)

[37] Az alperes álláspontja szerint figyelemmel kell lenni arra is, hogy a felperesnek volt lehetősége a megfogalmazott közlések cáfolatára, a pártban betöltött pozíciója révén a széleskörű reagálásra.

[38] Végül kitért az alperes az időmúlásra, arra, hogy a cikkek ismételten nem jelentek meg, jelenleg a hírnek nincs aktualitása. Egyebekben a sérelemdíjat rendkívül

eltúlzottnak minősítette, mely sérti a Ptk. 2:52. § (3) bekezdését, nem áll összhangban a felperest ért sérelemmel, alperes felróhatóságával és a bírói gyakorlatban hasonló esetekben megítélt sérelemdíjakkal.

[39] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és az alperes 400.000 forint sérelemdíj után annak 2020. július 4. napjától a kifizetésig számított, a késedelem minden napjára a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezését kérte. A felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjában jelölte meg.

[40] Indokolásul előadta, hogy az elsőfokú bíróság a késedelmi kamat megfizetésére irányuló igényét jogszabálysértően mellőzte, ezért az ítélet sérti a Ptk. 2:52. § (2) bekezdését és a 6:48. § (1) bekezdését, valamint a 6:532. §-t. A megítélt 400.000.- forint sérelemdíj a valótlan állítás jelentős tárgyi súlya, illetve az alperesi felróhatóság fényében nem csak az ítélet meghozatalakori értékviszonyok szerint arányos, hanem az volt 2020 nyarán is. Ez az összeg már 2020-ban is az ilyen jogcímen, hasonló jogsértések jogkövetkezményeként megítélt összegek minimumához közelített. Ennél alacsonyabb összegű sérelemdíj megállapítása akkor sem lett volna indokolt, ha arról a jogsértés megtörténtét követő lehető legrövidebb idő után kellett volna határozni.

[41] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseinek helybenhagyását kérte a saját fellebbezésében megjelölt kérelmen túl és kérte az alperes perköltség megfizetésére kötelezését.

[42] Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az alperes a fellebbezésben a sérelemdíj magánjogi büntetés jellegével kapcsolatban olyan érvet hozott fel, amelyre az elsőfokú eljárásban nem hivatkozott, ezért ezzel a másodfokú bíróság érdemben nem foglalkozhat.

[43] Nem vitatta, hogy közszereplő, de megismételte, hogy a valótlan és sértő állítások tolerálására a közszereplők sem kötelesek.

[44] Előadta, hogy a sérelemdíj iránti igény megalapozottságához elegendő a köztudomású tényekre alapított hivatkozás is. Ezen álláspontja alátámasztására több eseti bírósági döntést is idézett.

[45] Az alperes másodlagos fellebbezési kérelme tárgyában kifejtette, hogy a 100.000.- forint összegű sérelemdíj alkalmazása kifejezetten jogszabályellenes volna. Nagyságrendileg eltérne a hasonló jellegű közlések esetében kialakult bírói gyakorlattól, mely elszakítaná a sérelemdíjat, mint polgári jogi szankciót a jogsértés tényétől és a sérelemtől. A sérelemdíj körülményeire vonatkozó vizsgálat nem eredményezhet jelképes összegű sérelemdíjra való jogosultságot (Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.540/2019/5. számú eseti döntés, valamint a Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.004/2024/4. számú döntése). Végül arra az esetre, amennyiben összecszerűségileg a felperes kérelme nem lesz teljesen megalapozott, kérte az alperes marasztalást a teljes perköltségben.

[46] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[47] Az ítéltábla a fellebbezéseket a Pp. 376. §. (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül elbírálván megállapította, hogy az alperes fellebbezése nem alapos, míg a felperes fellebbezése alapos az alábbiak szerint.

[48] A fellebbező alperes nem vitatta az elsőfokú ítélet megállapításra vonatkozó rendelkezéseit, ezért az ítéltábla a Pp. 370. §. (1) bekezdése alapján kizárólag az ítélet sérelemdíjra vonatkozó rendelkezését bírálta. A felperes fellebbezésére figyelemmel pedig az ítéltábla vizsgálta a késedelmi kamatra irányuló igény megalapozottságát.

[49] Az ítéltábla rögzíti továbbá, hogy a felperes közszereplői mivoltának az elsőfokú bíróság részben a jogsértés megállapítása, részben a sérelemdíj mértéke vonatkozásában tulajdonított jelentőséget. Mivel a jogsértést megállapító ítéleti rendelkezést az alperes nem támadta fellebbezéssel, ezért a közszereplő fokozottabb tűrési kötelezettségére vonatkozó fellebbezési érvelését, miután ez a jogalap körében értékelendő, a felülbírálati korlátra figyelemmel [Pp. 370. § (1) bekezdés] az ítéltábla nem vehette figyelembe.

[50] A fentiekre tekintettel az alperesi fellebbezést illetően kizárólag az alábbi három fellebbezési érvelés képezhetette – további eljárásjogi feltételek teljesülése esetén, és kizárólag a sérelemdíj vonatkozásában – a felülbírálat tárgyát:

a. A felperesnek közszereplőként lehetősége volt az őt ért nemvagyoni hátrány megfelelő ellensúlyozására, így sérelemdíj megállapítása indokolatlan,

b. a felperest ért hátrány – figyelembe véve azt is, hogy közéleti témájú jogsértés történt, mely esetben a bírói gyakorlat a sérelemdíj összegszerűsége körében nagyobb mértéktartást tanúsít – olyan csekély, hogy nem ad alapot sérelemdíj megítélésére,

c. a perbeli közlés esetében a sérelemdíj „másodlagos”, preventív funkciója nem érvényesülhet, illetve a magánjogi büntető jellege nem lehet hangsúlyos.

[51] Az ítéltábla megállapította, az alperes a perfelvételi és az érdemi tárgyalási szakban nem, csak a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a felperesnek közszereplőként lehetősége volt az őt ért nemvagyoni hátrány megfelelő ellensúlyozására, és arra is, hogy a perbeli közlés esetében a sérelemdíj „másodlagos”, preventív funkciója nem érvényesülhet, illetve magánjogi büntető jellege nem lehet hangsúlyos. Ezek a Pp. 183. § (1) bekezdése szerint perfelvételi nyilatkozatnak minősülő jogi érvelések, melyek előterjesztésére a másodfokú eljárásban már nem volt lehetőség.

[52] Mindezekre tekintettel az ítéltábla érdemben csak azt vizsgálhatta, a felperest érte-e olyan mérvű nem vagyoni sérelem, amely alapot ad sérelemdíj megítélésére.

[53] A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:52. § (1) és (2) bekezdése szerint: akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire – különösen a

sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára – a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. A két bekezdés együttes értelmezéséből az következik, hogy a sérelemdíj önmagában a nem vagyoni sérelemért jár, az esetleges hátrány (többtelemerként: az életminőség hátrányos megváltozása) bekövetkezte, annak mértéke, súlyossága a sérelemdíj összecszerúsége meghatározásánál bír jelentőséggel.

[54] E körben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállással és az abból levont jogi következtetésekkel teljeskörűen egyetértett az ítéltábla, az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltakat nem ismétli meg, csupán a fellebbezésben felhozottakra utalva kiemeli az alábbiakat.

[55] Egyértelmű és következetes az ítélkezési gyakorlat abban, hogy a személyiségi jogsértés megállapításának nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése, és a körülmények bírói mérlegelése adott esetben azt is eredményezheti, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére (Kúria Pfv.IV.21.764/2015.; BH2016.241.).

[56] Az elsőfokú bíróság azonban helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy perbeli cikk egészét vizsgálva a valótlan tényállítással az alperes azt állította, a felperes hamis, manipulatív módon, saját párttársát felhasználva kívánta a közvéleményt befolyásolni, népszerűségét növelni. Ez a valótlan állítás jelentős tárgyi súlyú, a felperes, mint politikus közvéleményhez való viszonyának tisztességességét kérdőjelezi meg, ezért köztudomású tényként is megállapíthatóvá teszi olyan súlyú nem vagyoni sérelem bekövetkezését, mely az elsőfokú bírói döntés szerinti mértékű sérelemdíj fizetésére kötelezést indokol.

[57] Alaptalanul érvelt az alperes azzal is, hogy a sérelmezett közlés azonos időszakban, más médiaplatformokon is megjelent és egyéb peradat hiányában vélelmezni kell, hogy a felperest ért nemvagyoni sérelem azok együttes hatása. A felperes korábban előterjesztett, alperessel szembeni, személyiségi jog megsértésének megállapítására és sérelemdíj megállapítására irányuló keresetei a sérelmezett állítást tartalmazó cikk más-más hírportálon történő közzétételén alapultak (pl. hirportal2.hu, azaz a Megye2i hírportál), mely nyilvánvalóan más olvasóközönséghez jutott el, mint a hirportal1.hu, mely a Megyei hírportálként működik. Ugyanazon valótlan állítás más-más internetes felületen történő megjelentetése által okozott sérelem nem kumulálható a célközönség eltérő volta miatt.

[58] A fentiek alapján az alperes által előterjesztett fellebbezés alaptalan.

[59] A felperes az általa előterjesztett fellebbezésben a késedelmi kamatra irányuló kereseti kérelmének elsőfokú bíróság általi elutasítását sérelmezte. Az elsőfokú bíróság döntését arra alapította, hogy a sérelemdíj összege az ítélet meghozatalkori értékviszonyoknak megfelel. Hivatkozott ebben a körben két ítéletre, melyeket azonos felek között, azonos tárgyú perben hozott korábban a Győri Ítéltábla. Rámutat ezzel kapcsolatban az ítéltábla, hogy a Pf.I.20.192/2021/4. számú jogesetben a felperes késedelmi kamatra irányuló kereseti kérelmet nem terjesztett elő. A Pf.I.20.027/2023/4. számú ügyben ugyanakkor a felperes a késedelmi kamat iránti kereseti kérelme elutasítását fellebbezéssel nem támadta meg, az alperes pedig csak a sérelemdíj teljes mellőzését kérte, így a sérelemdíj mértéke nem képezte a másodfokú eljárás tárgyát.

[60] Hangsúlyozza az ítéltábla, hogy amennyiben az elkövetés és az ítélethozatal időpontja között annyi idő telik el, hogy az értékviszonyokban jelentősebb változás következik be, úgy mind az elkövetéskori, mind az ítélethozatalkori értékviszonyok alapján meghatározásra kerülhet a sérelemdíj összege. Azonban, ha az elkövetéskori értékviszonyok alapján határozza meg a bíróság a sérelemdíj összegét, úgy a felperes ezirányú kereseti kérelme esetében késedelmi kamat iránti igénye megalapozottá válik. A jelen perbeli esetben megállapítható, hogy a sérelmezett cikk 2020. július 3-án jelent meg, a döntéshozatalra pedig ezt követően 4 évvel később került sor.

[61] Az ítéltábla álláspontja szerint a felperes által érvényesített 400.000 forint összegű sérelemdíj – figyelemmel az ebben a körben az elsőfokú bíróság által helyesen és teljeskörűen mérlegelt valamennyi körülményre –, az elkövetéskori értékviszonyok alapján képes a tőle elvárt funkciók betöltésére, mértéke az akkori értékviszonyoknak felel meg.

[62] A sérelemdíj a sérelem bekövetkeztekor nyomban esedékessé válik és annak a sérelem bekövetkezés kori értékviszonyok szerinti meghatározására figyelemmel a felperes késedelmi kamatkövetelése megalapozott.

[63] A fentiek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – annak nem fellebbezett részét nem érintve – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a 400.000 forint sérelemdíj után 2020. július 4. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot.

[64] Az alperes fellebbezése nem, a felperes fellebbezése pedig eredményre vezetett, ezért az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes a fellebbezési ellenkérelmében felszámított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségének megfizetésére, melyet a felperes által felszámított összegben a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján, ÁFÁ-val növelten állapított meg.

[65] Az eljárás tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, 400.000 forint fellebbezett érték alapulvételével számított 32.000 forint fellebbezési illeték, továbbá a felperes fellebbezése folytán le nem rótt 48.000 forint illeték, így mindösszesen 80.000 forint fellebbezési illeték viseléséről a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Győr, 2024. november 18.

Dr. Lezsák József s. k.

Dr. Molnár Andrea s. k.

Dr. Sarmon Hedvig s. k.

a tanács elnöke, előadó bíró

bíró

bíró